

[Jørgen Jørgensen.]

dan, at vi kan paatage os Forpligtelser i det Omfang, som det ærede Medlem synes at være Talsmand for. Det ærede Medlem kommer med Bebrejdelser mod alle, der har gjort Forsøg paa at finde Argumenter for det Standpunkt, som jeg synes er sagligt velbegrundet, at Danmark ikke er i Stand til med de Forpligtelser, der er kommet paa siden Sommeren 1945, at gaa ind for de Synspunkter, som kom til Udtryk i vort Tilsagn til England dengang.

Jeg kan altsaa ikke svinge mig op til de Højder af Begejstring, som det ærede Medlem gav Udtryk for, men maa sige, at der i mit Parti er store Bekymringer, fordi vore danske Soldater i det hele taget skal deltage i Besættelsen af Tyskland, og der er ogsaa Medlemmer af mit Parti, der anser Afsendelsen af Brigaden for saa uheldig, at de formentlig ikke vil kunne stemme for Lovens Vedtagelse. Det kan meget vel siges, at der, siden der blev givet England Tilsagn om Deltagelse i Vagttjenesten i Tyskland, er foregaaet saa betydelige Ændringer i Situationen her i Landet, at Danmarks Stilling er anderledes nu end i 1945.

Jeg kan give Forsvarsministeren Ret i, at Partierne, da de i Befrielsessommeren 1945 gav deres Tilsagn, næppe helt havde oventænkt de Konsekvenser, baade for den nærmeste Tid og paa længere Sigt, som Opfyldelsen af dette Tilsagn kunde faa. Det skal ogsaa siges, at der var vel heller ingen, der tænkte sig Muligheden af, at vi skulde blive nødt til at beholde de mange Tusinde tyske Flygtninge i Danmark i Aarevis. Det er jo uden for alle almindelige folkeretlige Regler, at et Land paalægges Byrder til Flygtninges Ophold for et saa langt Tidsrum, som Tilfældet er for vort Vedkommende, og disse Byrder ved Flygtningenes stadige Ophold i Danmark er ikke alene de meget store Udgifter, der er forbundet med deres Ophold, men ogsaa hvad der udkræves af Arbejdskraft til Vagttjeneste og Arbejde ved Forsyning og Forplejning og andet, og det netop i disse Aar, hvor det er af afgørende Betydning for Landets Genopbygning, at al Arbejdskraft sæt-

tes ind i Produktionslivet. Jeg finder derfor, det er særdeles vel begrundet, naar Regeringen i Forstaaelse med Rigsdagens Partier under Forhandlingerne i de sidste halvandet Aar har gjort det Synspunkt gældende, at Danmark under de ændrede Forhold ikke ser sig i Stand til at deltage i Besættelsen af Tyskland med saa stort et Kontingent som oprindeligt angivet, men at Besættelsesstyrken nødvendigvis maa reduceres meget betydeligt. Ja, jeg mener egentlig, der kan gives meget vægtige Grunde for, at Danmark ikke afsender Soldater til Vagttjeneste i Tyskland, før alle Flygtningene er hjemsendt.

Naar jeg da alligevel trods de Betæneligheder, jeg har fremført, vil deltage i Gennemførelsen af Forslaget, skyldes det for det første, at der er givet et Tilsagn, som vi alle har et Medansvar for, og at et saadant Tilsagn naturligvis maa holdes, og at vi efter de Udtalelser, der foreligger fra den engelske Regering, maa gaa ud fra, at naar den danske Brigade nu inden længe afgaar til Tyskland, saa har vi Lov til at regne med, at det dansk-tyske Flygtningespørgsmaal, inden der er gaaet ret mange Maaneder, vil være løst. Det er under disse Omstændigheder, jeg kan tilraade, at det foreliggende Forslag bliver gennemført.

Selve Overenskomsten kan der jo ikke ændres ved, men jeg har ligesom det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen nogle saglige Spørgsmaal vedrørende Sammensætningen af Bevogtningsstyrken, som jeg gerne vil drøfte i Udvalget. Jeg vil ogsaa tro, at der maatte være Mulighed for en Sammensætning af denne Styrke, som kunde bevirke, at Udgifterne blev i ikke ringe Grad formindsket, og jeg ser heller ikke Nødvendigheden af, at Styrken bygges op, om jeg saa maa sige, paa saa bredt et Grundlag, med Deltagelse af saa mange Afdelinger, som det synes at være Meningen, efter hvad der foreligger, men det maa vi kunne faa nærmere belyst i et Udvalg.

Det drejer sig om en Bemyndigelseslov, der giver meget vide Rammer for Ministerens Dispositionsret, og det kan formentlig ikke være anderledes, men jeg gaar dog ud